

το παρκάκι της Παύλιανης

Ισορροπία σε τεντωμένο σχοινί πάνω από το ποταμάκι. Τα δεντράκια δίπλα, σαν ξυσμένα μολύβια δίνουν χρώμα.

όλοι μαζί... στη χώρα του ποτέ...

του Τζώρτζη Μηλιά*

Ακολουθώ το στενό κουκλιότικο μονοπάτι που κινείται μέσα στη ρεματιά. Πίσω μου τα παιδιά είναι μαγεμένα, το νερό κυλάει με θόρυβο ενώ φυτά που μοιάζουν με τεράστια νούφαρα καλύπτουν τις όχθες. Παντού γύρω μας πράσινο, η βλάστηση είναι οργανική, σχεδόν τροπική: έλατα, κερασιές, θάμνοι δίπλα και από πάνω μας, μανιτάρια και αγριοφράουλες κάτω, ενώ τα ξέφωτα είναι γεμάτα με φτέρες. Περιπατάμε ανάμεσά τους και το ύψος τους σχεδόν μας ξεπερνάει. Θυμίζει ζούγκλα και ταινίες περιπέτειας, λίγο παρακάτω έχει μία τεράστια κούνια ανάμεσα στα έλατα, πιο πέρα μία κρεμαστή γέφυρα που μοιάζει με το κλαβιέ ενός πιάνου. Μόλις πατάμε πάνω της από ένα κρυμμένο ηχείο ακούγεται κλασική μουσική.

Δεν το πιστεύω, η ρεματιά της Παύλιανης τα έχει όλα, αεροπλανικά παιχνίδια σε τεντωμένα συρματόσχοινα, πειρατικές βάρκες, νεροπρίανα και νερόμυλους, ιπτάμενα θεαματικά περάσματα, ποδοσφαιράκι με ξύλινους παίκτες τα ίδια τα παιδιά, ευρηματικά παιχνίδια, περάσματα μέσα από υπόγεια ποτάμια, όργανα γυμναστικής, πινγκ-πονγκ, γηπεδάκια, μπάλες, γούρνες για βουτιές, ξαπλώστρες, αυτοσχέδιο ζακούζι σε ξύλινο βαρέλι, παγκάκια για τσακωμένους (!), δεινόδρομια, τραμπολίνο και παντού επιγραφές με χιούμορ και χαρούμενη διάθεση.

Δεν είμαστε σε μια ρεματιά στην όμορφη Οίτη πάνω από το χωριό Παύλιανη, ούτε εγώ είμαι δάσκαλος με τους μαθητές του. Είμαι ο Πήτερ Παν και βρίσκομαι στη χώρα του ποτέ με τους τρελούτσικους φίλους μου. Και αναρωτιέμαι, ποιοι, πως και πότε έφτιαξαν αυτό το μικρό παιδικό παράδεισο, αυτό το τόσο ευρηματικό παρκάκι μέσα στη φύση!

Το ευρηματικό "ποδοσφαιράκι" με ξύλινους παίκτες τα ίδια τα παιδιά.

Η "πίσινα" για όποιον δεν φοβάται να βουτήξει σε παγωμένο νερό.

Η γέφυρα-πιάνο. Όταν περνάς, κρυμμένα ηχεία παίζουν κλασική μουσική.

Λίγο παρακάτω, συναντάμε το Βαγγέλη, ορειβάτη και κάτοικο της Παύλιανης να στερεώνει με καρφί ένα γεφυράκι και πιάνουμε κουβέντα. Τον ρωτάω για το πάρκο, από ποιους έγινε, με τι χρήματα. «Όλοι μαζί το κάναμε», είναι η απάντησή του, «να αλλά ποιους έχει κάνει τις φοβερές ζωγραφιές, ποιος σκέφτηκε και έγραψε τα κείμενα στις ταμπελίτσες με τόσο χιούμορ, ποιος επινόησε τόσα πρωτότυπα παιχνίδια», εγώ επιμένω. Ο Βαγγέλης είναι όμως ανυποχώρητος, «όλοι μαζί», επαναλαμβάνει, «ξεκίνησε τη δεκαετία του ενενήντα με στόχο να φτιάξουμε μία γούρνα για να κάνουμε μπάνιο το καλοκαίρι. Έτσι χαράξαμε το αρχικό μονοπάτι και φτιάξαμε ένα μικρό ξύλινο φράγμα. Πριν καλά-καλά τελειώσουμε, άρχισαν να έρχονται και οι πρώτοι επισκέπτες. Στη συνέχεια ένας ντόπιος από την Παύλιανη που τώρα ζει στην Αμερική έκανε δωρεά 300.000 δραχμές, χρήματα με τα οποία φτιάξαμε πέτρινα φράγματα που όμως μας τα έριξε πριν χρόνια μία δυνατή βροχή. Συνεχίσαμε λοιπόν με ό,τι μπορούσε ο καθένας, χρήματα ή εργασία. Ο δήμος Λαμίας στον οποίο ανήκουμε μας βοήθησε με προσφορά υλικών, ξύλα, χρώματα, συρματόσχοινα κλπ. Δρόμο δεν θέλαμε και δεν κάναμε, επομένως όλα κουβαλιόνταν με τα χέρια από τα μονοπάτια ενώ με άδεια του δασαρχείου κόψαμε κάποια δέντρα που χρειάστηκαν για τις διάφορες κατασκευές, γεφυράκια, παιχνίδια, κάγκελα στα πιο απόκρημνα σημεία και άλλα. Οι πιο μεγάλες κατασκευές όπως είναι το νεροπρίονο, ο μύλος και η νεροτριβή έγιναν παλιότερα, όταν ήμασταν αυτόνομη κοινότητα. Τώρα, βοηθάει η κοινότητα της Παύλιανης αλλά και οι ντόπιοι με χρήματα προκειμένου να ανοιχθούν και άλλα μονοπάτια με σημαντικότερο αυτό που θα οδηγήει στα Πυρά του Ηρακλέους. Κάθε Οκτώβριο, οργανώνουμε και ένα αγώνα ορεινού τρεξίματος 15 χιλιομέτρων, τα Φιλοκτίτεια».

Τον ακούω άφωνος, μου μιλάει σεμνά για μια παρέα που λειτουργεί ομαδικά, για μία παρέα με κέφι και φαντασία. Εκτός από μία όμορφη ρεματιά, εκτός από παιχνίδια και κατασκευές το δημιούργημά τους είναι ένα παράδειγμα για όλους μας σε μία δύσκολη περίοδο για την Ελλάδα, ένα παράδειγμα για τους απλούς πολίτες και τους πολιτικούς, ένα παράδειγμα για τα παιδιά, τους μαθητές μου και εμένα. Για όλους μαζί!

Το κείμενο αυτό είναι αφιερωμένο στην Αναστασία Μηνδρινού, που πριν χρόνια, μου μίλησε πρώτη αυτή με ενθουσιασμό για τη ρεματιά αυτή της Παύλιανης.

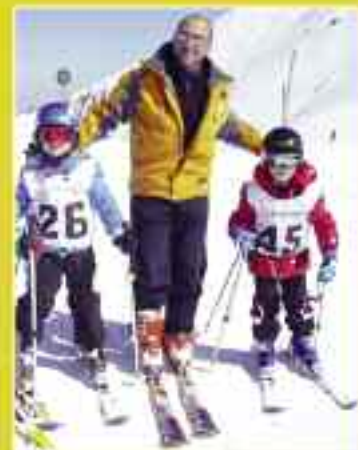
Η σχεδία του κάπταιν Χουκ.

* Ο Τζώρτζης Μηλιάς είναι εκπαιδευτικός (χημικός), προπονητής ορειβασίας, οδηγός βουνού και ένας από τους δημιουργούς της MILIAS CAMPS, μίας εταιρίας που σχεδιάζει και πραγματοποιεί προγράμματα και δραστηριότητες στη φύση για παιδιά και νέους (τηλ/φαξ: 210 6015601, www.miliascamps.gr). Κείμενά του αλλά και κείμενα μαθητών, φοιτητών, γονιών και εκπαιδευτικών που αγαπούν τα σπορ στη φύση μπορείτε να βρείτε στο ηλεκτρονικό περιοδικό "www.miliopaida.gr"

✓ Σε κτήμα στους πρόποδες του Παρνασσού, βρίσκεται η βάση μας, το **MILIAS CAMPS VILLAGE**. Ένα συγκρότημα με σπιτάκια για 2-6 άτομα, με τζάκι και αυτόνομη θέρμανση, club house, τραπεζαρία, playroom, πισίνα, πίστα αναρρίχησης, πίστα για mountain bike και downhill, πενγκ πονγκ, πεδίο τσερβολίας και πίστα για skate(!), μόλις 30 λεπτά από το χιονοδρομικό κέντρο.

✓ Ειδικές τιμές για συλλόγους και σχολεία.

Πρόγραμμα Χειμώνα

- Σκι και snowboard με έμφαση στην ασφάλεια και την καλή τεχνική
- Σκι στον Παρνασσό για παιδιά στις διακοπές των Χριστουγέννων (27-29/12 και 3-5/01).
- Κάθε Σαββατοκύριακο του χειμώνα σκι στον Παρνασσό για παιδιά (από Παρασκευή απόγευμα)
- Μαθήματα για σκι εκτός πίστας και αθροιστικό σκι για ενήλικες και εφήβους.

Υπεύθυνοι οι εκπαιδευτικοί και τ. πρωταθλητές του σκι

- Τζώρτζης Μηλιάς, οδηγός βουνού (E.O.O.A.)

- Ίων Μηλιάς, καθηγητής φυσικής αγωγής

Παρνασσός, Γραβιά 33057

MILIAS CAMPS Ε.Π.Ε.: Αντερσεν 14, Αθήνα 11525

τηλ/φαξ: 210 6015601, 22650 91620

e-mail: milias@otenet.gr, website: www.miliascamps.gr